

O lume mai bună

Sabat după-amiază

Completați și memorați: „Să nu te răzbuni și să nu ții necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.” (Leviticul 19:18)

În harul Său, Dumnezeu a avut întotdeauna un popor cu care a menținut o relație specială. În experiențele lui Enoh, Noe, Avraam, Isaac și Iacov – printre alții –, putem vedea dorința lui Dumnezeu de a reface relația cu omul, relație care fusese distrusă de păcat. Dar aceasta nu era doar pentru binele câtorva și al familiilor lor. Faptul că ei au fost în legătură cu Dumnezeu și au fost binecuvântați de El făcea parte dintr-un plan mai mareț de restaurare a relației și de împărtășire a binecuvântării cu alții. Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare... și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Geneza 12:2,3). Pentru că a fost binecuvântat, el putea fi o binecuvântare pentru alții.

Această binecuvântare trebuia să vină prin poporul Israel și, în cele din urmă, prin Mesia, care avea să Se nască din acel popor. Prin crearea poporului Israel, Dumnezeu dorea să lucreze prin întreaga națiune. Astfel, El le-a dat legi, îndrumări, sărbători și practici prin care să poată trăi astfel încât, ca unii care erau binecuvântați de Dumnezeu, să poată fi și ei o binecuvântare pentru alții.

Fără îndoială că acest principiu există și astăzi.

13 iulie – Ziua misiunii mondiale (colectă)

„Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, căci îi cunosc durerile” (Exodul 3:7).

Patru sute de ani sunt o perioadă lungă de așteptare, în special în condiții de sclavie tot mai dură. Dumnezeu făgăduise că Se va întoarce la poporul Său și îl va scoate din Egipt, dar, generație după generație, Israel a rămas acolo pentru a construi bunăstarea și prestigiul opresorilor idolatri și, în tot acest timp, Dumnezeu părea că tace.

Apoi, Dumnezeu a intervenit într-un mod unic. El i s-a arătat într-un rug aprins undeva departe, în deșert, unui om care nu părea a fi conducător; era un prinț fugar, un păstor smerit, pe nume Moise. El i-a dat șovăitorului Moise o misiune și prima parte a acesteia era să se întoarcă în Egipt, la israeliți, cu mesajul că Dumnezeu auzise și văzuse asuprirea lor, era preocupat de ei și că avea de gând să facă ceva pentru a le schimba situația în mod semnificativ.

1. De ce era important ca Dumnezeu să înceapă aplicarea planului Său pentru Israel cu următorul mesaj? Ce ne atrage atenția în afirmația lui Dumnezeu?

Exodul 3:16,17 “Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: ‘Mi s-a arătat Domnul Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: «V-am văzut și am văzut ce vi se face în Egipt și am zis: Vă voi scoate din suferința Egiptului și vă voi duce în țara canaanitilor, hetitilor, amoritilor, fereziților, heviților și iebusiților. Într-o țară unde curge lapte și miere.»”Exodul 3:16-17

Dumnezeu nu are doar un plan pentru o țară mai bună, ci vrea ca poporul să nu iasă din Egipt în sărăcie. Timp de sute de ani, israeliții au contribuit la bogăția Egiptului. Dumnezeu a prevăzut împotrivirea de la început a lui Faraon, dar l-a asigurat pe Moise că israeliții aveau să fie compensați pentru anii lor de trudă: „Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale” (Exodul 3:21).

După mulți ani de opresiune, Dumnezeu a folosit ocazia de a da naștere unei societăți noi cu acești foști sclavi. El dorea ca ei să trăiască altfel și să înființeze o societate care să dureze și să se dezvolte. Planul Său a fost ca acest tip nou de societate să fie un model pentru națiunile înconjurătoare și, asemenea lui Avraam, binecuvântarea primită de la Dumnezeu să fie o binecuvântare pentru întreaga lume.

Cât de important este pentru tine faptul că Dumnezeu vede suferința oamenilor și aude strigătele lor după ajutor? Ce îți spune acest lucru despre El? (Gândește-te la Exodul 4:31.)

Luni, 8 iulie

Cele Zece Porunci

2. Cum te ajută rezumatul pe care îl face Isus Decalogului să înțelegi mai bine fiecare poruncă atunci când o citești?

„Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.’ Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.’ În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii.” Matei 22:37-40

“Atunci, Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte și a zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeul Exodul 20:1-17 tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți

dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos care pedepsește nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam...

Cele Zece Porunci se aseamănă cu o constituție. După un scurt preambul în care se arată pe ce bază au fost făcute aceste afirmații – Dumnezeu Și-a eliberat poporul din sclavia egipteană – documentul enumeră principiile esențiale pe care a fost întemeiată această națiune. În acest caz, au fost date porunci specifice despre modul în care oamenii își puteau exprima cel mai bine dragostea pentru Dumnezeu și unii pentru alții. La multe națiuni cu o moștenire creștină, legislația se întemeiază pe aceste principii ale Decalogului.

Deși multe dintre porunci sunt foarte scurte, nu ar trebui să subestimăm impactul major și domeniul larg pe care îl acoperă fie-

care. De exemplu, porunca a șasea – „Să nu ucizi” (Exodul 20:13) – rezumă și include „toate actele de nedreptate care tind să scurteze viața”, dar și „o egoistă neglijare de a îngriji de cei în nevoie sau în suferință” (*Patriarhi și profeți*, p. 308). În același fel, porunca a opta, „Să nu furi” (vers. 15), „condamnă comerțul cu sclavi și interzice războaiele de cucerire”. Ea „cere plata dreaptă a datoriei și salariilor” și, totodată, interzice „orice încercare de a obține foloase personale de pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora” (*Ibidem*, p. 309).

De obicei, spunem despre noi că nu suntem oameni răi, pentru că nu suntem implicați în crime sau în furturi. Dar, când a vorbit despre porunci, Domnul Isus a spus clar că poruncile nu sunt împlinite doar prin a nu face anumite fapte. Ci gândurile, intențiile și chiar faptul că nu facem ce știm că ar trebui să facem pot însemna călcarea Legii lui Dumnezeu (vezi Matei 5:21-30).

Imaginează-ți o societate în care fiecare poruncă din Decalog ar fi luată în serios și trăită la literă. Ar fi o societate activă, vie, în care fiecare și-ar exprima cu entuziasm dragostea pentru Dumnezeu, iubindu-i pe semeni și având grijă de ei.

De ce avem tendința să citim Cele Zece Porunci în sens foarte restrâns, adesea ignorând aplicațiile lor mai cuprinzătoare? De ce este mai ușor să punem în practică o înțelegere mai restrânsă?

Martți, 9 iulie

Grija pentru robi, văduve, orfani, străini

3. Care este mesajul lui Dumnezeu pentru poporul Israel?

Exodul 23:9 “Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.” Exodul 23:9

Ca sclavi care tocmai fuseseră eliberați, israeliții știau cum este să fii asuprit, exploatat și marginalizat. Deși își sărbătoreau eliberarea, Dumnezeu voia ca ei să nu cumva să uite de unde veniseră,

cum se simțiseră ca sclavi și ce făcuse El ca să îi salveze. El a instituit Paștele ca o aducere-aminte și o ocazie de a repeta: „Prin mâna Lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei” (Exodul 13:14).

4. De ce în îndrumările despre cum să se poarte cu cei mai necăjiți din societatea nou-formată, li se amintește că și ei fuseseră sclavi?

Exodul 22:21-23 “Să nu chinuiești pe străin și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan. Dacă-i asuprești, și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele;”
Exodul 22:21-23

Doar ce fuseseră rostite Cele Zece Porunci și Moise este chemat pe munte, unde Dumnezeu îi dă instrucțiuni detaliate despre cum să fie trăite aceste porunci importante în societatea israeliților. Chiar înainte de instrucțiunile despre construirea sanctuarului, Dumnezeu dă trei capitole de legi despre cum să se poarte, cum să fie tratați sclavii, legi care erau în contrast izbitor cu tratamentul de care avuseseră parte mulți dintre ei. Erau legi cu privire la fapte violente, la proprietate, legi pentru viețuirea zilnică și principii pentru înființarea de curți judecătorești care să aplice aceste legi și să facă dreptate (Exodul 21–23).

În aceste legi era proeminentă preocuparea față de cetățenii din această societate nouă, dar și grija pentru străini și cei mai vulnerabili. Aceștia nu trebuiau exploatați, ci chiar aveau dreptul la hrană într-un mod în care li se respecta demnitatea, ca de exemplu dreptul de a strânge spicele care rămâneau pe câmp după seceriș. Acest comportament față de cei oropsiți și de străini nu era ceva obișnuit în lumea veche. Chiar și astăzi unii par să uite aceste principiile morale importante referitoare la comportamentul față de ceilalți.

Ce amintire din experiența ta te face să fii mai compătitor și mai preocupat de suferința sau nedreptatea față de semenii tăi?

“Să iei zeciuială din tot ce-ți va aduce sămânța, din ce-ți va aduce ogrorul în fiecare an. Și să mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele acolo, zeciuiala din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău și întâii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi totdeauna de Domnul Dumnezeul tău.

Miercuri, 10 iulie

A doua zecime

Mulți creștini recunosc și urmează învățăturile Bibliei cu privire la zecime. Având la bază textul din Maleahi 3:10, aceasta este o formulă simplă prin care credincioșii dau zece procente din venitul lor pentru a susține lucrarea bisericii de răspândire a Evangheliei. Fiindu-le încredințată această zecime, de obicei bisericile au reguli stricte cu privire la folosirea acestor fonduri care sunt direcționate în special spre susținerea directă a lucrării și a evanghelizării.

5. Care este primul scop al aducerii zecimii?

Poate când te va binecuvânta Domnul Dumnezeul tău, drumul va fi prea lung ca să-ți **Deuteronomul 14:22-29** poți duce zeciuiala acolo, din pricina depărtării tale de locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău, ca să-Și pună acolo Numele Lui. Atunci, să-ți prefaci zeciuiala în argint, să strângi argintul acela în mână și să te duci la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău. Acolo, să cumperi cu argintul acela tot ce vei dori: boi, oi, vin și băuturi tari, tot ce-ți va plăcea, să le mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău și să te bucuri tu și familia ta.

Suntem ispitiți să credem că, dacă am adus cele zece procente, ne-am îndeplinit datoria de a da. Însă învățăturile date israeliților ne sugerează că zecimea este doar un punct de plecare. Israelitul din vechime, care trăia și dăruia conform principiilor din legile găsite în Leviticul, aducea regulat între un sfert și o treime din venitul anual, pentru a-i susține pe preoți, sanctuarul și pe săraci.

Acest tip de dăruire – pentru a-i susține pe străini, orfani și văduve – era doua zecime. Desigur, era normal ca oamenii să se bucure de roadele muncii lor și să aibă sărbători la strânsul recoltelor. Dumnezeu le făgăduise că îi va binecuvânta, în special în țara pe care le-o dăduse în stăpânire, dar nu trebuiau să considere că aceste binecuvântări li se cuvin sau să îi uite pe cei mai puțin binecuvântați.

În mod normal, acea parte a recoltei trebuia adusă la templu și împărțită acolo. Dar, în fiecare al treilea an, binecuvântarea trebuia să fie împărțită cu cei dezavantajați din comunitate. În aceste sărbători ale recoltelor, accentul cădea pe cei care fuseseră trecuți cu vederea sau uitați: „După ce vei isprăvi de luat toată zeciuiala din roadele tale, în anul al treilea, anul zeciuiei, s-o dai levitului, străi-

Să nu părăsești pe levitul care va fi în cetățile tale, căci n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu tine. După trei ani, să scoți toată zeciuiala din venitul tău din anul al treilea și s-o pui în cetățile tale. Atunci să vină levitul, care n-are nici parte, nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva care vor fi în cetățile tale și să mănânce și să se sature, pentru ca Domnul Dumnezeul tău să te binecuvânteze în toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale.” Deut 14:22-29

nului, orfanului și văduvei, și ei să mănânce și să se sature în cetățile tale” (Deuteronomul 26:12).

Conform îndrumărilor date de Domnul, cel puțin o parte din aceste daruri trebuia să fie folosită ca ajutor financiar și practic pentru cei nevoiași. Era și un mod de a li se aminti israeliților să aprecieze mila și dreptatea lui Dumnezeu față de ei.

Citește Deuteronomul 26:1-11. Cum ar trebui să aplicăm noi acest lucru în atitudinea noastră față de cei în nevoie?

Joi, 11 iulie

Anul jubiliar

Raportându-se la israeliți ca la unii care nu aveau casele lor și care așteptau să ajungă în Țara Făgăduinței, Dumnezeu a știut cât de important era ca pământul să fie al lor în Canaan. Sub conducerea lui Iosua, Dumnezeu a rânduit o distribuire a pământului după seminții (triburi) și familii.

Dar Dumnezeu mai știa că, în timp, bogăția, oportunitatea și resursele rezultate din deținerea unui teren aveau să se concentreze în mâinile câtorva. Greutățile familiale, sănătatea precară, alegerile nefaste și alte nenorociri puteau să îi determine pe unii deținători de terenuri să își vândă proprietățile pentru un câștig imediat sau doar pentru a supraviețui, dar aceasta ar fi însemnat ca familia să rămână lipsită de terenuri mai multe generații succesive.

Dumnezeu a hotărât ca pământul nu poate fi vândut definitiv, ci numai până la următorul „an de veselie” (an jubiliar), moment în care pământul îi revenea familiei căreia îi fusese alocat, și ca orice teren vândut să poată fi răscumpărat de vânzător sau de un alt membru al familiei vânzătorului în orice moment. Din nou, Dumnezeu le reamintește israeliților de relația lor cu El și de modul în care acest lucru influențează relațiile lor cu ceilalți: „Pământurile să nu se vândă de veci, căci țara este a Mea, iar voi sunteți la Mine ca niște străini și venetici” (Leviticul 25:23).

6. Cât de diferită crezi că ar fi societatea dacă ar fi aplicate și azi următoarele principii, în special cuvintele „niciunul să nu înșele pe aproapele lui”?

Leviticul 25:8-23 În anul acesta de veselie, fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui. Dacă vindeți ceva aproapelui vostru sau dacă cumpărați ceva de la aproapele vostru, niciunul dintre voi să nu înșele pe fratele lui.

„Rânduielele puse de Dumnezeu aveau ca scop să sprijine egalitatea socială. Instituția anului sabatic și îndeosebi a anului jubiliar puneau din nou în rânduială, în cea mai mare măsură, ceea ce se întâmplase rău între timp în viața socială și politică a națiunii.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 534

Istoricii Bibliei nu sunt siguri dacă aceste ritmuri economice și sociale au fost urmate întru totul o perioadă mai lungă (2 Cronici 36:21). Dar, chiar și așa, aceste rânduieli ne oferă o înțelegere uimitoare a modului în care ar fi lumea dacă s-ar urma în totul legile lui Dumnezeu. Ba mai mult, acestea scot în evidență preocuparea specială a lui Dumnezeu pentru cei săraci și marginalizați și grija Lui ca dreptatea să fie văzută în mod practic în lume.

Vineri, 12 iulie

Un gând de încheiere

„În afară de recunoașterea cerințelor lui Dumnezeu, nimic nu caracteriza mai bine legile date de Moise, decât spiritul de dărnicie, delicatețe și ospitalitate arătat față de săraci. ... Ca și în zilele noastre, și atunci au fost oameni loviți de nenorociri, de boală și de pierderea agonisiei lor, totuși, atâta vreme cât au ascultat de îndrumările date de Dumnezeu, între ei nu au fost cerșetori și nici oameni care să sufere din lipsă de hrană.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 530

„Rânduielele acestea ... puneau stavilă avariției și înclinației spre înălțarea de sine și creau un spirit nobil de bunătate, iar faptul că întrețineau în toate clasele bunătatea și încrederea susținea ordi-

nea socială și statornicia conducerii. Noi suntem cuprinși în marea familie a omenirii și ce facem pentru a le fi de folos altora și a-i ridica se întoarce la noi sub forma binecuvântărilor.” – *Ibidem*, p. 534

Rezumat: Dumnezeu a auzit strigătele copiilor lui Israel când sufereau în Egipt și a intervenit pentru a-i salva. El a dorit să facă un legământ cu ei și să lucreze împreună pentru a înființa o societate nouă care să fie o binecuvântare pentru toți, chiar și pentru cei care adesea erau uitați, marginalizați și vulnerabili.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolele „Legea dată lui Israel” și „Purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru cei săraci”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 24–30

1. Ce zicală i-a amintit David lui Saul?

2. Cine i-a spus lui David că sufletul lui „va fi legat în mănunchiul celor vii”?

3. Cu ce vietăți s-a comparat David când era căutat de Saul?

4. Ce lege și obicei a rămas în Israel cu privire la prada de război?

Evangelizare, subcapitolul „Dificultățile tot mai mari”

5. În ce condiții va trebui biserica să facă lucrarea pe care nu a reușit s-o îndeplinească în timp de pace și prosperitate?

PRIVIRE GENERALĂ

În studiul de săptămâna trecută am admirat creația lui Dumnezeu și am văzut realitatea tristă că, odată cu apariția păcatului, lumea desăvârșită a lui Dumnezeu a devenit o lume stricată. De îndată, Dumnezeu a pus în aplicare un plan de restaurare pentru a arăta cum „ar fi trebuit” să fie lumea.

Deși instaurarea Împărăției lui Dumnezeu este certă, lucrul acesta se va realiza pe deplin doar când Domnul Isus va pune capăt păcatului. Totuși noi putem primi și trăi unele dintre binecuvântările Împărăției Sale chiar acum.

Tema dreptății biblice pentru acest trimestru reflectă planul lui Dumnezeu pentru o lume mai bună, cât încă așteptăm ce va fi. Dreptatea poate fi definită ca o demonstrare a neprihănirii lui Dumnezeu prin fapte corecte. De fapt, „neprihănirea” și „dreptatea” sunt folosite adesea interschimbabil când sunt traduse din ebraică și greacă. Împreună, „neprihănirea” și „dreptatea” pot însemna „a face binele”.

Obiectivele instructorului:

- Explorează cu membrii grupei implicațiile relației dintre neprihănire și dreptate.
- Bucurați-vă împreună că Dumnezeu aude și cunoaște necazul omenirii căzute.
- Ajută grupa să înțeleagă semnificația mai profundă a Decalogului în lumina dreptății biblice.
- Evidențiază sfatul lui Dumnezeu către poporul Său de a aduce daruri de bunăvoie pe lângă zecime pentru a susține lucrarea Sa dreaptă și neprihănită.
- Încercați să înțelegeți mai bine în grupă sistemul jubiliar instituit de Dumnezeu care avea ca scop să echilibreze inegalitatea socială și economică.

COMENTARIU

Pasaj biblic. „Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău de domnie; bunătatea și credințioșia sunt înaintea Feței Tale” (Psalmii 89:14). „Cel neprihănit [drept] va trăi prin credință” (Romani 1:17).

Aceste versete biblice sunt doar două dintre multele exemple care arată cât de strâns legate sunt „neprihănirea” și „dreptatea” în Vechiul și

În Noul Testament și că aceste cuvinte pot fi folosite unul în locul celuilalt. Dacă cineva are acces la Noul Testament în limba greacă, încercați să căutați alte referințe pentru „neprihănire” și traduceți acel cuvânt și cu „dreptate”. Observați că acest exercițiu aduce mai multă lumină asupra faptului că aceste cuvinte pot fi schimbate unul cu altul. Discută cu grupa despre implicațiile în viața de zi cu zi ale acestei legături strânse între „neprihănire” și „dreptate”. Cum putem aplica această legătură între „neprihănire” și „dreptate” la oameni?

Pasaj biblic. „Și Domnul a zis: «Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit și păcatul lor, într-adevăr, este nespun de greu. De aceea Mă voi pogori acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine și, dacă nu va fi așa, voi ști»” (Geneza 18:20,21).

„Voi ști” sugerează că Dumnezeu „a luat la cunoștință, a observat, a înțeles”. Alte pasaje ne spun că „a ști” este asemănător ca sens cu „a salva” sau „a arăta milă” (Psalmii 1:6 și Amos 3:2). Amos 3:2 spune: „Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului.” În ebraică, acest verset spune astfel: „Eu doar pe voi vă cunosc.” Verbul în ebraică, *yāda’*, este folosit în ideea de legământ, „recunoscuți în mod special”. (Vezi *The NET Bible: New English Translation*, Biblical Studies Press, L.L.C., 2001, p. 141.)

Invită-i pe membrii grupei să-și împărtășească experiențele, situații în care au simțit că Dumnezeu „a luat la cunoștință” în mod special strigătele lor. Cum și-a arătat Dumnezeu mila față de ei și cum i-a salvat? Membrii grupei să prezinte exemple de persoane pe care le „cunosc” și care gem și strigă la Dumnezeu din cauza asuprii (Exodul 2:23,24). Cum s-ar putea implica ei, în mod tangibil, împreună cu biserica și împreună cu Dumnezeu pentru a arăta milă față de cei asupriți și pentru a le aduce alinare celor în suferință?

„Aparența”

Dumnezeu cunoaște situația reală a fiecărui om din lume. În contrast, gândește-te la povestea unui om de afaceri care a învățat o lecție valoroasă când s-a amestecat într-o situație „neștiind” nimic. Acest om a hotărât să facă un tur al instituției pentru a vedea cum merge treaba și cât de eficient lucrau angajații lui. A mers în port, de unde se făceau livrările, și acolo a văzut un tânăr stând rezemat de un perete. Aparent, nu făcea nimic.

Proprietarul a mers spre tânăr și a spus: „Tinere, cu cât ești plătit pe zi?” Tânărul i-a răspuns: „150 de dolari.” Proprietarul și-a scos portofelul, i-a dat 150 de dolari și i-a spus să plece și să nu se mai întoarcă niciodată. De îndată ce a plecat tânărul, funcționarul de transport a ieșit în port, s-a uitat în jur și apoi l-a întrebat pe proprietar: „L-ați văzut pe șoferul de la firma de curierat? L-am rugat să mă aștepte aici!” (Vezi Ed Vasicek, *Meet Jethro*, URL [https://www.sermoncentral.com/sermons/meet-jethro-ed-vasicek-sermon-on-10god-in-the-hardships-97796?ref=SermonSerps.](https://www.sermoncentral.com/sermons/meet-jethro-ed-vasicek-sermon-on-10god-in-the-hardships-97796?ref=SermonSerps)) Trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să ne descopere perspectiva Sa în situațiile cu care ne confruntăm. În mod special, trebuie să fim atenți să evităm să fim critici față de cei pe care îi întâlnim.

Discutați în grupă: Ce trebuie să facem pentru a ne asigura că înțelegem corect nevoile și situațiile disperate din jurul nostru? Cum ne va ajuta „cunoașterea reală” să fim mai relevanți, eficienți și mai de folos în a le sluji altora?

Pasaj biblic. „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine... Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău” (Exodul 20:3,17). Prima și ultima poruncă sunt ca un suport, le cuprind pe celelalte opt (Exodul 20:4-16) și pun temelia întregului Decalog. „Să nu ai alți dumnezei în afară de Domnul” și „să nu poftești ce-i aparține altcuiva” ne pot ajuta să identificăm lucrurile pe care le punem mai presus de Dumnezeu. Aceste două porunci mai indică și spre tot ce slujește eului și care va lucra împotriva păzirii celorlalte opt porunci.

Discutați despre exemple care arată modul în care celelalte porunci se leagă de „suportul” Decalogului – prima și a zecea poruncă. Cum se compară rezumatul lui Isus pentru Cele Zece Porunci – așa-numitele „cea dintâi” și „a doua” poruncă (Matei 22:37-40) – cu „suportul”?

Parcurgeți ultimele șase porunci și explicați legătura dintre fiecare și dreptatea biblică. De exemplu, cum anume cei care simt nedreptatea mor puțin câte puțin în sinea lor de fiecare dată când nu îi respectăm sau când le luăm oportunitățile care de drept le-ar aparține lor? Discutați despre exemple de grupe de oameni, probabil chiar din mijlocul nostru, care mor puțin câte puțin în interiorul lor în fiecare zi deoarece nu sunt

respectați sau nu au acces la anumite oportunități. De asemenea, care ar putea fi legătura între primele patru porunci și dreptatea biblică?

Despre daruri

Maleahi 3:8 avertizează că Dumnezeu așteaptă atât zecimile, cât și daruri din partea copiilor Lui pentru a susține lucrarea Sa. Dătătorii generoși aduc cu bucurie daruri pe lângă zecime și pentru a-i susține pe cei în nevoie. Citiți Deuteronomul 26:1-12. Vedem că atât dătătorul, cât și cel care primește sunt binecuvântați.

Anthony Rossi era un imigrant sărac din Sicilia care Îl primise pe Isus ca Mântuitor personal. Într-o dimineață, când era la biserică, s-a rugat: „Doamne, dacă îmi dai o idee de afacere, voi fi credincios în a returna lucrării Tale o parte din tot câștigul meu.” În acea dimineață, gândul i s-a dus la „suc de portocale proaspăt stors”. Rossi a devenit un om de afaceri creștin bine cunoscut – este fondatorul Companiei Tropicana. El și-a ținut promisiunea față de Dumnezeu și a dat nu doar 10% din venitul său, ci 50% din tot venitul său în lucrarea lui Dumnezeu timp de 60 de ani! – Sanna Barlow Rossi, *Anthony T. Rossi: Christian & Entrepreneur*, Downers Grove, IL, InterVarsity, 1986, p. 158

Datorii și jubilee

Institutul Internațional de Finanțe (IIF) a emis un raport tulburător în care se spune că datoria globală a atins un record maxim de 247 trilioane de dolari americani în primul trimestru din 2018. Aceasta înseamnă o creștere cu 32 de trilioane de dolari americani față de primul trimestru din 2017. Această cifră include trezoreriile, guvernele, corporațiile financiare și nefinanciare. (Vezi Alexander Tanzi, *Global Debt Topped \$247 Trillion in the First Quarter, IIF Says.*)

Unii oameni se afundă atât de tare în datorii imense, încât pare imposibil să mai scape vreodată de ele. Multe țări au legi privind falimentul cu scopul de a-i proteja pe cetățenii care nu reușesc să își îndeplinească obligațiile financiare. Aceste legi le permit datornicilor să o ia de la capăt. Totuși, de obicei, sunt consecințe severe pentru cei care aleg să fie protejați de faliment.

În Leviticul 25, Dumnezeu ne descoperă o alternativă la faliment – jubileul. Jubileul s-a dorit a fi o „resetare” a societății, un „pachet economic” stimulator. Este un mod de a trăi astfel încât să ne îndeplinim

mandatul față de societate, de a le purta de grijă celor marginalizați și lipsiți, totodată prevenind distribuirea inegală a bunurilor.

Cum arată acest „buton de resetare”? Pentru a-i ajuta pe membrii grupei să înțeleagă acest plan, notează pe o tablă, dacă este disponibilă, elementele jubileului, precum:

- întoarcerea pământului la proprietarul original;
- iertarea datoriilor;
- eliberarea prizonierilor de război și a sclavilor.

Discutați în grupă: Cum se rezolvă azi problemele legate de datorii, titlul de proprietate și asupra, comparativ cu ceea ce este scris în Leviticul 25? Cum ar putea aplica biserica lui Dumnezeu de astăzi principiile jubileului? Invită-i pe membrii grupei să împărtășească situații despre modul în care Dumnezeu a fost un Dumnezeu al începuturilor de la zero în viețile lor. Apoi să spună cum au lucrat împreună cu Dumnezeu pentru a le oferi altora un nou început.

APLICAȚIA

Dumnezeu așteaptă ca membrii bisericii să treacă dincolo de a se gândi la nevoia de dreptate și reforme doar în situațiile prin care trec ei. Adesea, aceste situații se pot concentra pe probleme rasiale sau care țin de libertatea religioasă și care îi apasă pe ei personal, ca de exemplu dreptul de a avea Sabatul liber sau dreptul de a le fi respectată libertatea de conștiință în armată. Totuși dreptatea biblică pentru toți oamenii ar trebui să fie un mod natural de a trăi, care să dea naștere în noi la o preocupare pentru ceilalți, nu doar pentru noi înșine.

Caută modalități de a-i ajuta pe membrii grupei să aplice învățăturile din acest studiu în viața lor. Folosește exemple care să fie legate de experiențe personale sau de problemele discutate în studiu. Ia în calcul următoarele:

1. Ellen G. White spune: „Contribuțiile cerute de la evrei pentru scopuri religioase și de binefacere se ridicau aproape la un sfert din veniturile lor. S-ar fi putut aștepta ca o impunere atât de grea să aducă poporul la sărăcie, dar sincera ascultare de aceste rânduieli era, din contră, o condiție a bunăstării lor.” – *Patriarhi și profeți*, p. 527. (Vezi Maleahi 3:11,12.) Cunoști pe cineva care a avut o experiență deosebită în acest sens?

2. Jubileul privea restaurarea și posibilitatea unui nou început financiar, spiritual și social (vezi Leviticul 25:8-17). Jubileul era legat și de Ziua Ispășirii – o perioadă de restaurare spirituală și răscumpărare (vers. 9). Să spunem că ți-a fost adus la cunoștință cazul unei familii care a pierdut totul, inclusiv unul dintre copii, într-un incendiu. Ce eforturi ar face biserica ta pentru a-i oferi acestei familii greu încercate un nou început – o experiență a jubileului – atât financiar, cât și spiritual?